

Mercat i política

Muriel Casals

Amics dels negocis

Per a triar els assessors en temes econòmics, els dirigents polítics han de tenir en compte molts elements que de vegades són contradictoris entre si.

El prestigi dels assessors té molt a veure amb l'èxit de les possibles propostes que han de ser acceptades pel gran públic com a veritats indiscutibles.

En aquests moments, els polítics necessiten arguments per a aplicar mesures de contenció a fi d'assegurar que es redreçaran els dèficits en els pressupostos públics, però també desitgen, urgentment, de poder recuperar el camí del creixement econòmic.

D'una banda, ens han de convèncer que caldria pagar més impostos o reduir la despesa pública, perquè sabem que no hi ha cap més fórmula per a equilibrar el pressupost públic. Però al mateix temps voldrien disposar d'un marge de llibertat per a impulsar el consum i la inversió, cosa que s'aconseguiria amb una política d'expansió fiscal, és a dir, gastant més diners públics sense haver-los de restar de les butxaques privades.

Per això en aquests moments veiem com presidents i primers ministres exhibeixen entre els experts que els inspiren persones que són conegudes i reconegudes com a *amigues dels negocis*. Una manera de dir que es tracta de persones que donaran consells favorables a la bona marxa de les empreses, que és la font de la recuperació del creixement econòmic.

Per exemple, el president Obama va triar, el mes de gener passat, el senyor Jeff Immelt per a presidir la Comissió Assessora sobre Treball i Competitivitat. Però llegim que els consells d'algú procedent de la poderosa General Motors susciten més discussió que no *consens*.

UAB

Fabián Estapé

Estapé respon

El PP no vol una adversària dèbil

—Professor Estapé, tant parlar-ne i Zapatero ja ha anunciat que plega. Ha pres la decisió correcta?

—El crec que sí, que ha pres la decisió més encertada. I a mi em sembla que és una decisió presa amb la intenció de muntar un merder de Déu al partit.

—El president del Santander, Emilio Botín, havia demanat a Zapatero que no ho fes encara per a no crear més inestabilitat. No té prou poder, el banquer, en l'òrbita socialista?

—Ja s'ha vist que no. De totes maneres, el pes de l'Emilio, com li diuen els de Nueva Rumasa, queda prou disminuït després de l'afer Ruiz Mateos.

—S'obre ara la cursa successòria. Sembla que Chacón i Rubalcaba es disputaran ser cap de cartell. Però creieu que hi haurà més aspirants?

—Jo crec que sí. Caldria tenir molt en compte el senyor José Alonso Lizondo.

—Qui creu que serà el candidat del PSOE, després de les primàries?

—Crec que serà Rubalcaba, tot i que té més vots avui dels que podrà tenir si aquest procés s'allarga gaire. Hi ha molta resistència a donar suport a Carme Chacón.

—El PSC, per boca de Joaquim Nadal, donarà suport "majoritari" a Chacón. Per què creieu que no tothom vol Chacón com a candidata, al PSC?

—Perquè encara hi ha una resistència a quedar en mans d'una dona que passa massa temps donant ordres a militars.

—El perfil marcadament espanyolista i anticatalà de Chacón podria donar-li un bon rèdit electoral a Catalunya, tenint en compte que el votant socialista es mobilitza molt més en unes eleccions espanyoles a Catalunya?

—Està perfectament explicat a la pregunta. No se m'acudeix una altra anàlisi.

—I mentre no arriben les eleccions, Zapatero conviurà amb el candidat. Una convivència que va acabar malament amb Joaquín Almunia i Josep Borrell, amb els pitjors resultats electorals en la història del PSOE.

—Va acabar pessimament i el PSOE va quedar tan enfonsat que encara avui no se n'ha recuperat del tot. Les divisions internes persisteixen, i una convivència entre Zapatero, ja difunt, i el cap de cartell, pot acabar en catàstrofe, sobretot si és Rubalcaba, un home felipista que no pot ni veure Zapatero.

—La renúncia de Zapatero aplanarà el camí a Mariano Rajoy?

—No necessàriament, perquè Rajoy encara no ha aixecat el vol, i la feina de l'oposició no consisteix només a fumar-se un puro i aplaudir els ciclistes, com fa Rajoy.

—Per què el PP prefereix Rubalcaba a Chacón com a cap de llista? No està més preparat políticament i intel·lectualment Rubalcaba?

—Sense dubte, Rubalcaba és molt millor que Chacón en tots els sentits. Ja explicarà el PP per què no vol una adversària més dèbil políticament i intel·lectualment.

—Canviem de tema. A Catalunya, el govern d'Artur Mas s'enfronta a Madrid negant-se a fer una retallada del 20% del seu pressupost. I Madrid respon que si vol més diners, apugi els impostos.

—Quins impostos? Si Catalunya no recapta ni per a una bossa de cacauets! Però per una altra banda CiU vol eliminar una part de l'impost de successions. És a dir, que el president Mas és contradictori en ell mateix.

Gemma Aguilera